

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

Θὰ εἶνε τὸ προσεχὲς « Ἀστυ ». Ἀληθῶς ἐκτακτον, ἀφ' οὗ
θὰ ἀποτελεῖται ἐκ 16 σελίδων, μὲ

ΠΟΛΥΧΡΩΜΟΥΣ ΕΙΚΟΝΑΣ,

μὲ ὕλην ὑπὲρ ποτε τερπνὴν καὶ 8 σελίδας μουσικῆς
ἐκ τοῦ νέου μελοδράματος

ΜΕΔΖΕ

τοῦ ἐξόχου Ἑλληνοῦ μελοποιοῦ κ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΣΑΜΑΡΑ,

ὃς αὐτὸς ὁ διαπρεπὲς καλλιτέχνης εὐηρεστήθη νὰ μᾶς ἀ-
ποστείλῃ.

Τὸ ἐκτακτον τοῦτο φύλλον θὰ τιμᾶται ἀντὶ

λεπτῶν 50.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Περίεργον ! Χθὲς ἤνοιξεν ἡ Βουλὴ μας, ἤνοιξεν ἡ Συμ-
πράνεια, ἤνοιξε καὶ τὸ θέατρον τοῦ κ. Συγγροῦ. Τί νὰ ση-
μαίνουναι ἄρα αὐταὶ αἱ συμπτώσεις ; Ὅτι εἰς ἀμφοτέρω
τὰ νομοθετικὰ σώματα θὰ παίζονται κωμωδίαὶ οἰκτρό-
τεραι τῶν τοῦ κ. Λασσάλ ἢ ὅτι ἐν τῷ θεάτρῳ θὰ ξυλοκο-
πῶνται, ὅπως ἐν τῇ Βουλῇ μας ; Ἀς ἀνοίξωσι καὶ τὰ μά-
τια των οἱ ἀρμόδιοι διὰ νὰ μὴ συμβῶσι καὶ τὰ δύο.

✱

Καὶ ἄλλη περίεργος σύμπτωσης ! Τώρα ποῦ θὰ ἀρχίσω-
σιν οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους τὴν ἀτελεύτητον λίμαν των εὐ-
ρέθη ὑπὸ τοῦ κ. Χολλῶ ὁ λόγος τοῦ Νέρωνος ἐν Βοιωτίᾳ.
Ἐνεκα τῆς ὑπὸ ξένου γενομένης ταύτης ἀνακαλύψεως
ἐγολώθη ἐφημερίς τις καὶ πολλὰ ἔγραψεν ἐναντίον τοῦ
ἐκεῖ ἐφόρου. Δὲν εἶχεν ἄδικον ἡμεῖς νὰ συντηρῶμεν τό-
σους ὑπαλλήλους χωρὶς νὰ κάμωμεν τίποτε καὶ οἱ Γάλλοι
νὰ κάνουν θαύματα μὲ ἓνα μόνον καὶ αὐτὸν χῶλον !

✱

Ἀς ἴδωμεν τοῦλάχιστον τώρα ἐὰν θὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ πα-
ροιμία « εἰ γὰρ παροικῆσεις . . . »

✱

Καὶ ἀφοῦ ὁ λόγος περὶ ἀρχαιοτήτων ἄς ἐνθυμηθῶμεν
καὶ τοὺς ἀρχαιοκαπήλους. Αὐτοὶ ἐν Παρίσις διὰ τῶν
βουλευτῶν κατῴρθωσαν ὅ,τι ἀκριβῶς ἦτο φόβος νὰ γίνῃ
ἐδῶ, δηλαδὴ νὰ παραπεμφθῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὰς Ἑλληνι-
κάς καλλένδας. Ὡστε ἄς μὴ παραπονώμεθα κατὰ τῆς
ἐνταῦθα βουλευτοκρατίας, ἀφοῦ, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον,
αὐτὰ συμβαίνουν καὶ ἐν Παρίσι.

✱

Αὐτὸ τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον κατέστη κέντρον ἐκπλή-

ξεων καὶ ταμεῖον πάσης παραδόξου εἰδήσεως διὰ τὰς ἐφη-
μερίδας. Προχθὲς πάλιν ἀνεκαλύφθησαν ἐκεῖ τόσαι μετα-
γὰι ἀπώλητοι εἰς δύο κιβώτια ὅσαι δὲν περιλήφθησαν
εἰς ὅλα τὰ φύλλα τοῦ « Φανοῦ » τῆς Σύρου. Ἐκτὸς ὅμως
τούτων εὐρέθησαν καὶ σταυροὶ καὶ ἄλλα ἱερὰ σκεύη ἀξίας
πολλῶν χιλιάδων. Ὅλοι λέγουσι διὰ τί ἄρα νὰ ἐφυλάσ-
σοντο πάντα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ὅλοι λησμονοῦσι τὴν θρη-
σκευτικὴν εὐλάβειαν τοῦ κ. Γρηγοράκη, ὅστις τακτικώ-
τατα μετέβαινεν εἰς τὸν ἐσπερινὸν διὰ νὰ κάμῃ τὸν σταυ-
ρὸν του.

✱

Καθ' ἐκάστην ἐκ Λακωνίας ἀγγέλλονται ἐπεμβάσεις
ὑπὲρ τοῦ κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου κ. Λύρα. Θὰ ἦτο ὑπο-
φερτὸν τοῦλάχιστον ἐὰν τὰ λυρικά αὐτὰ τηλεγραφήματα
ἦσαν λακωνικά.

Ἄς

ΟΛΑ ΕΤΟΙΜΑ

Λοιπὸν στῆς στέρναις μέσα ἐμπήκανα τὰ ψάρια,
στὸ περιβόλι γύρω ἐφύτρωσαν χορτάρια !
ἐκλείσθησαν τὰ ζῶα στῆς ξύλινες καλύβαις,
καὶ κουβαλοῦν στοῦ Ζάππα τὰ προϊόντα στίβαις !...
κι' ἀπὸ 'να στῆλο κάποιος φωνάζει μὲ τρουμπέτα,
ἐτοιμασθῆκαν ὅλα καὶ . . . δόξα στὸ Βαλέτα !...

Ρέπορτερ

ΤΑ ΠΡΟΕΟΡΤΙΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΟΜΗΤΑ ΔΕ - ΚΑΣΤΡΟΝ

Ἐρατεινὲ Κόμη,

Ἐκ μετριοφροσύνης βεβαίως ἄρκει μοὶ γράφεις, ὅτι ἡ
παρουσία σου κατὰ τὰς ἐορτὰς ὀλίγον θὰ προσθέσῃ, καὶ
τούτου ἔνεκα δὲν θὰ ἔλθῃς ἀφοῦ ὅμως καὶ ἐγὼ σοὶ ὑπε-
σχέθην νὰ σὲ κρατῶ ἐνήμερον, ὅσον ἀφορᾷ ταῦτα, δὲν
δύναμαι τώρα παρὰ νὰ συνεχίσω τὸ ἔργον τῆς παρελθού-
σης μου ἐπιστολῆς διὰ νὰ μὴ θεωρηθῶ ρίψασπις.

✱

✱

Ὁ κυριεύων πλανήτης τῶν ἐορτῶν εἶνε τὰ γεύματα !
Ὡ ! ἀγαπητὲ Κόμη, ἐὰν ἐγνώριζες τοῦτο. Καταλληλοτέ-

ραν περίστασιν δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ εὕρῃ ὁ πολυπαθὴς στόμαχός σου, οὐτινος οἱ ὀξεῖς βορβορυγμοὶ οὐχὶ σπανίως ράπτουσι τὸν ἀέρα. Γεύματα, φίλτατε, ὅλο γεύματα. Τὴν πρώτην ἡμέραν θὰ δοθῇ γεῦμα εἰς τὰ ἀνάκτορα, τὴν δευτέραν ἐπίσης, τὴν τρίτην θὰ δοθῇ ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἐν τῇ Ἀκροπόλει, τὴν τετάρτην ὑπὸ τοῦ δουκὸς τοῦ Ἑδιμβούργου, τὴν πέμπτην ὑπὸ τοῦ δήμου Πειραιῶς, τὴν ἕκτην ὑπὸ τοῦ Μοντολών, τὴν ἐβδόμην ὑπὸ τοῦ Μυριανθούση καὶ . . . μετῆς ὑγείαις σου.

Τί εὐτυχὴς ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ Τρικούπης! Θὰ λάβῃ μέρος εἰς ὅλα καὶ εἰς τὸ πρῶτον ἀκόμη, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ παρακαθήσονται μόνον οἱ ὑψηλοὶ ξένοι. Φαντάσου τώρα πόσον θὰ φάγῃ, τί θὰ πιῇ καὶ ὁμολόγησε, ἐὰν μετὰ ταῦτα θὰ εἶνε εἰς κατὰστασιν νὰ βλέπῃ ὅχι τὸ ἰσοζύγιον, ἀλλὰ τὴν μύτη του μόνον, ὅτε ἔχει ἐξογκωθῇ εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον.

* *

Καὶ αἱ ἄλλαι προπαρασκευαὶ ἐξακολουθοῦσι δραστηρίως, ἐλπίζεται δέ, ὅτι μετὰ τὰς ἐορτάς θὰ ἔχωσιν ἀποπερατωθῇ. Δὲν θέλω νὰ βαρύνω τὴν συνειδησίν μου, ἀλλὰ τοιαύτη ἐπικρατεῖ πεποιθήσις.

Αἱ ἀρχαὶ καὶ ἰδίως ὁ κ. Δήμαρχος ἔχει ἀκράδαντον πεποιθήσιν διὰ τὴν ἐντελὴ ἀποπεράτωσιν, ἡ ὁποία ὁμῶς καθ' ἡμᾶς δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καὶ μετὰ ἐν ἔτος, ὁπότε πάλιν θὰ ἔχωμεν τὰς ἰδίας ἀνησυχίας καὶ προετοιμασίας διὰ τὸν γάμον τοῦ Διαδόχου. Ὅπως δὴ ποτε εἰς μέγας ἰστὸς ὑψώθη ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Ὀμονοίας καὶ ἐχρωματίσθησαν τὰ τρόπαια τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος τὰ ὁποῖα «οὐκ ἐῴσι καθεύδειν» τὸν κ. Ρετσίαν τοῦ Πειραιῶς προσπαθοῦντα νὰ ὑπερακοντίσῃ τὸν συνάδελφόν του κ. Φιλήμονα. Ἐπὶ τῶν κορυφῶν ὅλων τῶν στύλων, τῶν Ὑπουργείων, τῆς Βουλῆς θὰ στηθῶσιν ἡλιοὶ τεχνητοὶ διὰ τοὺς ὁποίους ὁ κόσμος θὰ δικαιούται βεβαίως νὰ φωνάζῃ *ἡλιος!!!* Μανθάνω θετικῶς ταύτην τὴν στιγμὴν, ὅτι χάριν τῆς τελετῆς καὶ ὁ κ. Τρικούπης θὰ προσφέρῃ τὸν *ἀναιδέλινον* ἡλίον τὸν ὁποῖον ἔλαβεν ἀπὸ τὴν Ἰαπωνίαν.

* *

Ἄλλ' ὅ,τι πρὸ πάντων θὰ στολίσῃ τὰς ἐορτάς εἶνε ὁ Μουφτής τῆς Λαρίσσης, οἵτινες προσεκλήθησαν ἐπισήμως, καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες μετὰ τὴν καινουργῇ στολήν των τὴν ὁποίαν θὰ τοὺς κάμῃ ἡ Διεύθυνσις δαπάναις τοῦ δημοσίου. Ἐγὼ ἔκαμα μίαν πρότασιν εἰς τὸν κ. Διευθυντήν, τὴν ὁποίαν πιστεύω, ὅτι θὰ συμμερίζεσθαι καὶ σύ, ἀγαπητὲ Κόμη, ἀδιστακτικῶς ἀντὶ δηλαδὴ νὰ ἔχουν καλὴν στολὴν θὰ ἦτο προτιμώτερον νὰ ἔχουν ὀλίγην συστολὴν τώρα μάλιστα, ποῦ θὰ εἶνε ἐνταῦθα τόσοι ξένοι.

* *

Ἐν ἐνὶ λόγῳ τὰ πάντα προμηνύονται λαμπρὰ καὶ ἰδίως τὰ ἀερόστατα τῶν ὁποίων τὴν κατασκευὴν ἀνέλαβεν ὁ κ. Λάμπρος. Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ συμβῇ ἄλλως, ἀφοῦ μάλιστα, ὡς ἰδικιτέρως μανθάνω, διωρίσθη νὰ ἐπιβιβάσῃ τὰ τῶν ἐορτῶν ὁ κ. Μανέτας.

Au revoir.

* Ὅλως Ὑμέτερος

Τσοπανάιος

Ἡ ΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΡΙΜΑΝ-ΧΑΝ

ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΠΕΡΣΙΑΣ

Ἐκ τῆς Περσίας ἔρχεται ὁ πρέσβυς μετὰ τὰ δῶρα,
Κι' ὁ Θόδωρος ποῦ τᾶκουσε πέρνει μεγάλη φόρα.
Κράζει τοὺς μάγους κ' ἐρωτᾷ ὁ Χὰν ποῦ νὰ κοιμᾶται,
— Στὸ χάνι τοῦ Ντελήγιανη, ὡς ἡ Γραφὴ διηγᾶται.
Χιλιάδες δεκατέσσαρες καλεῖ ἐπιστρατεία,
Τοὺς φέρνει στὴ πρωτεύουσα χωρὶς καμιαν αἰτία.
Τὸν Νεριμάν πολιορκεῖ χωρὶς νάχη χαμπάρι,
Μὲ δόλον ὁ μισόθεος τὰ δῶρα νὰ τοῦ πάρῃ.
Κι' ὁ Νεριμάν τοῦ ἔφυγε καὶ ἔστη Περσία φθάνει,
Καὶ διηγεῖται τὸν θυμὸν αὐτὸν τοῦ Ντεληγιάννη
Καὶ τόσον ἡ διήγησις ἐθύμωσε τὸν Σάχη
Π' ἀπὸ τὴν φούρκα τὴν πολλὴ τὸν ἔπιασε συνάχι.
Κι' ὠρκίσθηκε μετὰ φόβερη καὶ ἐξημμένη ὄψι,
Πῶς ἂν τὸν πιάσῃ κάποτε τὰ χέρια θὰ τοῦ κόψῃ.
Ἀκούσας δὲ ὁ Νεριμάν τὸν ἔρκον του ἐκείνον,
Στὸν Σάχην παρετήρησε μετὰ σέβας ὑποκλίνων:
— Τοῦ Κράτους σου τοῦ ὑψηλοῦ ἄς γεῖν' ὁ ὀρισμός!!...
Ἄλλ' ἔχει προσημείωσιν ὁ Ἐθνικὸς Δεσμός!

Ἀββακούμ

ΗΛΙΟΣ!!!

Ὅπου κι' ἂν πᾶς ἑστὰς ἐορτὰς θὰ βλέπῃς ἡλίους
ὡς τώρα, λέγουν, τεχνητοὺς θὰ βάλουν χίλιους
ἐγὼ ὅμως λέγω γιὰ οἰκονομία ἄκρα
τοῦ Θόδωρου νὰ βάλουν κάπου τὴν φαλάκρα
κι' ὁποιος τὴν βλέπῃ — ξαφνικὸ μεγάλο —
ἡλιος!!! θὰ λήθῃ δίχως ἄλλο.

Μαῦρος Τάτος

— Δοκίμῳ ὑπερίσχυσαν τὰ φῶτά σου κατὰ τὰς ἐορτάς.
— Πῶς τὸ ἐξάγει;
— Δὲν βλέπεις ὅτι παντοῦ βάζουν ἡλίους;